

Energiministeren feilinformerer

Olje- og energiminister Tord Lien (Frp) feilinformerer og underkommuniserer konsekvensene av forslag om selskapsmessig og funksjonelt skille for kraftselskapene.

Det blir ikke billigere for kundene å gi selskapene en merkostnad på 3,5 milliarder. Disse kostnader må kundene betale i nettleien. Konsulentselskapet Varde Hartmark har beregnet en tarifføkning på ca 4 øre/kWh for selskaper som må innføre både selskapsmessig og funksjonelt skille. Eller 800 kroner for en normalhusholdning med forbruk på 20 000 kWh/år. Dette vil variere, jo mindre selskap dess større økning.

Ministeren forutsetter at krav om selskapsmessig og funksjonelt skille, og merkostnaden som kommer, vil føre til fusjoner. Dette er en svært usikker strategi. Mange eiere og kunder ønsker å beholde sitt lokale

energiselskap som den motoren det er i lokalt næringsliv. Fusjoner gir heller ingen automatisk reduksjon i nettariffen, det krever at et større selskap med lave tariffer fusjonerer/kjøper opp et mindre selskap med høye tariffer.

Normalt vil det være høyere tariff i distriktsnett enn i byene. Det er færre kunder å fordele kostnadene på, vær og topografi er tøffere. Likevel har vi mange eksempler på at tariffene i de grigrendte nettene IKKE er høyere enn hos bynett. Dette ser vi i blant annet i Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag, her har mindre selskap fullt konkurransedyktige tariffer med de store. Det gjelder også andre fylker som Akershus, Sogn og Fjordane med flere.

Ministeren har rett i at tariffsystemet har insentiver som påvirker nettdriften. Dersom strømmen

blir borte, er insentivene systemet gir å rette områder med høyt forbruk. Distrikter med lavt forbruk rettes til sist. Jo større et selskap blir, dess mindre blir fokuset på distriktet og jo dårligere blir beredskapen.

Funksjonelt skille er et særnorsk krav. I Europa har ingen land slikt krav for selskap med færre enn 100 000 kunder. Selv bare å innføre et selskapsmessig skille vil gi Norge den strengeste reguleringen.

Alle er enige i energisektoren må ha effektiv og rasjonell utvikling og drift. Selskapene må gis mulighet til å drive kostnadseffektivt med lavest mulig tariffer til kundene.

Men ved å vedta et forslag som tvinger selskapene til å øke kostnader og administrasjon gjennom krav om å etablere flere nye selskaper, øke antall ansatte, øke antall styrever og frata selskapene muligheten til å utnytte kompetanse gjennom å jobbe smart på tvers av virksomhetsområdene, så vil effektiviteten i stedet gå ned. Forslaget øker derfor både selskapenes kostnader og kundenes tariffer.

Kristin H. Lind
Direktør Energi i KS Bedrift

Får kritikk: Tord Lien.

FOTO: NTB SCANPIX

JORDBRUKSOPPGJØRET

Endelige tilskuddssatser

Nasjonen framstiller det i et oppslag den 22. februar som om bønder vil få store kutt i tilskudd i forhold til gjeldende jordbruksavtale. Dette er ikke riktig. For produksjonstilskudd er det bevilgningen som avtales i jordbruksavtalen, ikke tilskuddssatsene. Det fastsettes foreløpige satser ved jordbruksoppgjørene og endelige satser ved utbetalingsomgangene for produksjonstilskudd året etter. Det er nedfelt i Jordbruksavtalen og har vært etablert praksis i mange år. Jordbruket vil i 2016 få utbetalt de bevilgningene som partene var enige om ved jordbruksoppgjøret i 2015. Satsjusteringene innebærer ikke noen reduksjon i samlet utbetaling av avtalte tilskuddsmidler.

Bevilgningsrammene for produksjonstilskuddene må overholdes, derfor må satsene settes ned når volumet av dyr eller areal det søkes tilskudd for er høyere enn prognosert. Dersom endelige tall er

lavere enn prognosert og man får et underforbruk for produksjonstilskuddene, kan endelige satser settes høyere enn de foreløpige satsene eller innspart beløp kan omdisponeres av avtalepartene.

I samsvar med gjeldende jordbruksavtale var det Landbruks- og matdepartementet, som etter samråd med Norges Bondelag, fastsatte de endelige tilskuddssatsene. Bondelaget hadde innspill til noe omprioritering av midler mellom tilskuddsordningene. Ved fastsettingen av de endelige satsene vektla departementet at det bare skulle gjennomføres en nedjustering av satsene for å overholde bevilgningsrammen for hver av tilskuddsordningene. Departementet legger til grunn at en eventuell omprioritering av midler mellom produksjoner bør gjøres ved de årlige jordbruksoppgjørene.

I jordbruksoppgjørene fastsettes avtalepartene foreløpige satser

for produksjonstilskudd. Satsene blir fastsatt ut fra bevilgningsrammen for hver av tilskuddsordningene og med grunnlag i prognoser for både hvor mange jordbruksforetak som senere kommer til å søke om produksjonstilskudd og hvor mange husdyr og dekar plantearreal de samlet vil søke om tilskudd for.

Før utbetaling av produksjonstilskuddene i februar hvert år fastsetter departementet de endelige satsene for tilskuddene. Endelige satser settes på grunnlag av opplysninger om antall foretak, areal og husdyr fra søknadsomgangene i august og januar. Når endelige satser skulle fastsettes i år viste tallene at det var søkt om tilskudd fra flere foretak og for flere dyr i melk- og saueproduksjon enn det som gikk fram av de prognosene partene la til grunn ved jordbruksoppgjøret i 2015. Det vanligste har vært at foreløpige satser har vært satt litt for lavt. Situasjonen nå tyder på at partene bør benytte større sikkerhetsmargin ved fastsetting av foreløpige satser, selv om prognoseavviket bare var på 1,2 prosent.

I forbindelse med jordbruksforhandlingene i 2016 vil det være anledning for å drøfte eventuelle endringer i tilskuddsordningene, for eksempel rettet mot spesialisert kjøttproduksjon. Landbruks- og matdepartementet vil i denne sammenheng peke på at spesialisert kjøttproduksjon med storfe har blitt tydelig prioritert i jordbruksoppgjørene de siste årene.

Viil Søyland
Avdelingsdirektør i Landbruks- og matdepartementet

Nasjonen 22. februar

NATIONEN - TORSDAG 25. FEBRUAR 2016

Galt om reform og arbeidsgiveravgift

Det er bred enighet om at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift er viktig for distriktene og arbeidsplassene der. Regjeringen vil selvsagt arbeide for at områder som har behov for det, fortsatt skal omfattes av ordningen når den utløper i 2020.

Nasjonen snur derfor saken på hodet i sin leder (23.februar). Det er ingen, heller ikke Nationen, Senterpartiet eller SV, som vet hvordan EUs regler for den differensierte arbeidsgiveravgiften blir etter 2021. At Nationen knytter dette til hvilken omsorg man har for vårt langstrakte land, faller på sin egen urimelighet.

La meg uansett rydde opp i debatten.

• Kommuner som slår seg sammen, vil få beholde dagens satser for arbeidsgiveravgift til 2021.

• EU fastsetter retningslinjene for den differensierte arbeidsgiveravgiften. Nåværende virkeområde gjelder ut 2020. Ingen vet hva vi må forholde oss til etter det. Det gjelder både

kommuner som velger å være alene og kommuner som går sammen.

• Vi er ikke kjent med forslag om endringer i ordningen. Fram til 2021 skal ordningen evalueres. Resultatet kan komme til å påvirke hva som skjer i neste periode. Også endringer i konkurransereglene i EØS-området kan få betydning.

La meg også minne om at vi har tradisjon for å lage overgangsordninger når kommuner eller bedrifter opplever store endringer. Jeg fastholder derfor at å kople kommunereform med hva som vil skje med den differensierte arbeidsgiveravgiften etter 2021 er skremselspropaganda.

I arbeidet med kommunereform har jeg møtt næringslivsledere over hele landet. De er stort sett opptatt av en ting: Større kommuner som kan bli bedre medspillere i arbeidet for sterke lokalsamfunn og nye arbeidsplasser.

Jan Tore Sanner (H)
Kommunal- og moderniseringsminister

FRAMTIDSBONDEN

Blårussen har latt landet gro att

I programmet Brennpunkt kunne ein slå fast at kulturlandskapet ikkje er slik det skulle ha vore her i landet. Oss fekk og eit glimt av Blårussbudeiene, Erna og Siv, eller var det Erna og Sylvi, det kjem nå på eit ut. Godt innpakka i grøne plastdressar hadde dei funne fram til idealbonden og idealkua si i Akershus. Kua produserte heile 16.000 kg i året, men då låg ho mykky så bonden heldt det som viktig slik at ho ikkje brukte energi på å surre rundt i naturen, men stod roleg inne i fjoset og stappa i seg meir konsentrert næring frå regnskogen i Brasil. Inga hjelp mot attgroing frå desse kyrne i alle fall.

Nei, då hadde myndigheitane i alpelandet Sveits løyst attgro-

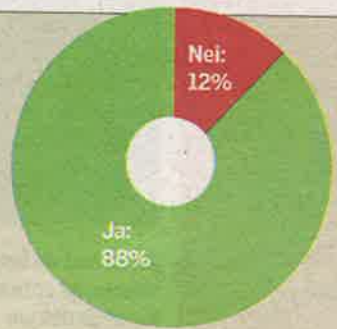
inga på heilt anna måte enn blårussen har gjort det her til lands, dess brattare lende til meir tilskot fekk bonden. Det var imponerende å sjå kor fine beite det var i Sveits, her var det fri sikt høgt opp i fjellet, grøne beite og grasetande kyr. Bonden sjøl gjekk rundt med ein stor hakke og gjorde siste finpussen, godt nøgd med både inntekt og arbeid sitt. Slurv med attgroing førte til tap av tilskot.

Sveitsiske bønder nytt stor tillit i heimlandet sitt, men den hadde nok vore mindre dersom drifta var tufta på importert og lite bruk av utmarksbeite!

Jørgen Nørstegård
Lesja

nationen.no

Vi har stilt følgende spørsmål:
Burde dyrevernerne som brøt seg inn på en minkfarm bli ilagt en bot på 255.000 kroner?

ANTALL STEMME: 712

Hver dag finner du avstemninger og meningsmålinger om aktuelle temaer på nationen.no. **Klikk deg inn og stem!**